

rentning af løs Gæld. Tilbage som Selskabernes samlede Aarsfortjeneste blev 61,2 Mill. Kr. Heraf maatte udredes 5,1 Mill. Kr. i Indkomstskat til Stat og Kommune af det foregaaende Aars Overskud. Resten fordeltes med 33,4 Mill. Kr. i Udbytte til Aktionærene, 7,5 Mill. Kr. til Tantiømer og 15,2 Mill. Kr. til Henlæggelser. Det sidste Beløb omfatter (jfr. Tabel X) udstedte Friaktier til 2,1 Mill. Kr. — hvorfra gaar Nedskrivning af Aktiekapital til et Beløb af 0,7 Mill. Kr. — og Reservernes Forøgelse efter Status 13,8 Mill. Kr.

Hvad Underskudsselskaberne angaar, ses det, at den samlede Aarsfortjeneste for alle disse under eet i hvert af de tre Aar var negativ, saaledes at der, efter at Arbejder- og Funktionærløn og Renter var udredede, ikke alene intet blev tilbage til Aktionærene, men disse tværtimod har maattet være de ydende overfor Selskaberne, ved at de Aktionærene tilhørende Reservefonds o. l. helt eller delvis anvendtes til Dækning af Underskudet ved Selskabernes Drift, eller ved at Aktionærene gennem Nedskrivning af Aktiekapitalen kvitterede for en Del af deres Fordringer overfor Selskaberne.

I hvor høj Grad Regnskabsresultaterne for de her behandlede tre Aar, særlig 1922, er paavirkede af de ganske ekstraordinære Forhold, som det stærke Konjunkturedslag i 1920—21 førte med sig, og hvorved i mange Tilfælde tidligere Aars Tab nu først blev regnskabsmæssigt konstateret, fremgaar desværre ikke paa fyldestgørende Maade af det benyttede Regnskabsmateriale. I Tabel VI indgaar derfor betydelige Underskudsbeløb af ekstraordinær Karakter, men paa den anden Side ogsaa en Del Fortjenester af uegentlig Art. Saaledes har de betydelige Eftergivelser af uerholdelige Tilgodehavender, forskellige Kreditorer, særlig Landmandsbanken, foretog, regnskabsmæssigt maattet opføres som Indtægt for de paagældende Selskaber. Hvor saadanne »Indtægter« er gaaet lige op mod Tab ved ekstraordinære Afskrivninger, paavirkes Aarets Overskud jo ikke, men hvor Tabet og Gevinsten er optaget i forskellige Aarsregnskaber, bliver Tallene noget misvisende, særlig hvor, som det er Tilfældet for et enkelt Selskabs (et Skibsværfts) Vedkommende, Tabet er optaget udenfor, men Gevinsten i den behandlede Treaarsperiode, eller omvendt.

For dog at faa et Overblik over den Rolle, de nævnte ekstraordinære Forhold spiller, har man foretaget en Optælling dels af saadanne i Regnskaberne opførte Afskrivningsbeløb, som paa Grund af deres relative Størrelse eller af andre Aarsager efter Skøn har maattet anses som værende af ekstraordinær Karakter, dels af heroverfor staaende Gældseftergivelser, ekstraordinære Opskrivninger o. l. Det siger sig selv, at en saadan Opgørelse maa blive meget usikker særlig for Afskrivningernes Vedkommende, idet dels en Række ekstraordinære Afskrivninger formentlig slet ikke kommer frem paa Regnskaberne som Afskrivninger, dels fordi de Afskrivningsbeløb, man tæller sammen, som Regel ogsaa vil omfatte de dog relativt lidet betydende ordinære Afskrivninger. De Tal, man finder, og som i de fleste Tilfælde antagelig vil være Minimumstal, viser dog i alle Tilfælde, at det drejer sig om meget store Beløb, der maa skrives paa de ekstraordinære Forholds Regning.

Af efterfølgende Oversigt ses det, at der for Underskudsselskaberne er optalt ekstraordinære Afskrivninger til et Beløb af 53,3 Mill. Kr. for alle tre Aar tilsammen. Heraf er 12 Mill. Kr. dækket ved Nedskrivning af Afskrivnings- og Delkrederefonds eller ved Opskrivning af Aktivernes ansatte Værdi og 14,7 Mill. Kr. ved, at Gæld er blevet eftergivet Selskaberne, medens 26,6 Mill. Kr. indgaar i Tabellerne som Underskud. Af det sidste Beløb falder 23,4 Mill. Kr. paa 1922 og forklarer saaledes en betydelig Del af Underskudsselskabernes store Underskud i dette Aar.

For Overskudsselskabernes Vedkommende andrager de optalte ekstraordinære Afskrivninger ialt 22,5 Mill. Kr. Heroverfor staar saa Opskrivninger m. v. til 4,1 Mill. Kr.